

Sygn. akt IV K 207/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Kempieńska – Krawczyk

Protokolant: E. S.

przy udziale Prokuratora – Krystyny Marchewki

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2017r.

sprawy o wyrok łączny wobec

D. D. (D.), syna J. i A. z domu G.

urodzonego (...) r. w G.,

skazanego prawomocnym:

I. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. **IV K 42/12** za:

a) przestępstwo art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od nieustalonego dnia lata 2009 roku do 9 września 2010 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na 50 (pięćdziesiąt) złotych;

b) przestępstwo z art. 55 ust. 1 i art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione jesienią 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na 50 (pięćdziesiąt) złotych;

orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę łączną grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda - na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 13 czerwca 2011 r. uznając karę łączną grzywny za wykonaną w wysokości 2 (dwóch) stawek dziennych;

Orzeczono wobec D. D. przepadek korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa opisanego w punkcie Ia. w kwocie 5.000 złotych oraz dwie nawiązki w kwotach 2.000 zł oraz 500 złotych na rzecz Centrum (...) w G..

Postanowieniem Sądu Okręgowego w G., sygn. IV.1 Ko 198/14, IV.1 Ko 199/14 z dnia 24 czerwca 2014 roku zarządzono wobec skazanego karę zastępczą pozbawienia wolności w wymiarze 74 dni w miejsce kary grzywny w wysokości 148 stawek dziennych.

Dnia 17 października 2014 r. wykonano karę grzywny w formie zastępczej kary pozbawienia wolności w zakresie 148 stawek dziennych.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w G. (sygn. akt IV.1 Ko 54/17) z dnia 24 kwietnia 2017 roku zarządzono wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności. postanowienie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 20 czerwca 2017 r. (sygn. kat II AKzw 814/17). Postanowieniem Sądu Okręgowego w G. (sygn. akt IV.1

Ko 54/17) z dnia 5 lipca 2017 r. zaliczono na poczet zarządzonej kary 2 lat pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 13 czerwca 2011 roku, który to okres był zaliczony na poczet kary grzywny oraz ustalono, iż kara grzywny w wysokości 2 stawek dziennych po 50 złotych podlega wykonaniu.

Kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

II. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. **IV K 198/12** za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. popełnione nieustalonych dniach i miesiącu 2010 roku, ale przed 9 września 2010 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda.

Wyrok uprawomocnił się wobec skazanego dnia 28 lutego 2015 r.

Orzeczono wobec D. D. przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa w kwocie 2.000 złotych oraz nawiązkę w kwocie 1.000 złotych na rzecz Fundacji „(...)” w B..

Postanowieniem Sądu Okręgowego w G. (sygn. akt IV.1.Ko 309/16) z dnia 3 października 2016 r. zarządzono wobec skazanego zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 100 dni w miejsce kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych. Postanowienie to zostało utrzymane z mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 6 grudnia 2016 r. (sygn. akt II AKzw 1719/16).

Kara grzywny nie została wykonana.

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. **III K 316/15** za:

a) przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 10 grudnia 2014 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

b) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 31 grudnia 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

orzeczono karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności - na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 28 stycznia 2015 r. godz. 7:30 do dnia 15 października 2015 r. i od dnia 21 października 2015 r. do dnia 11 lutego 2016 r.;

Kara pozbawienia wolności nie została wykonana w całości.

o r z e k a

1. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 4 k.k. w zw. z art. 89 § 1b k.k. łączy skazanemu **D. D.:**

a) karę pozbawienia wolności i kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach I (**sygn. IV K 42/12**), II (**sygn. IV K 198/12**) i III (**sygn. III K 316/15**) części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

b) karę łączną grzywny i karę grzywny orzeczone wyrokami opisanymi w **punktach I (sygn. IV K 42/12) i II (sygn. IV K 198/12)** części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną grzywny w wymiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

2. na zasadzie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1a. sentencji wyroku zalicza skazanemu okresy dotychczas wykonanych kar i okresy zaliczone na ich poczet, a mianowicie:

- w sprawie o sygn. akt **IV K 42/12** w dniu 13 czerwca 2011 r.

- w sprawie o sygn. akt **III K 316/15** od 28 stycznia 2015 r. godz. 7:30 do dnia 15 października 2015 r. oraz od dnia 21 października 2015 r. do dnia 11 lutego 2016 r.;

3. na zasadzie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej grzywny orzeczonej w pkt 1b. sentencji wyroku zalicza skazanemu okres wykonywania kary grzywny w formie zastępczej kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt **IV K 42/12**, tj. od dnia 4 sierpnia 2014 roku do dnia 17 października 2014 r. i uznaje karę łączną grzywny za wykonaną w zakresie 148 stawek dziennych;

4. na zasadzie art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

5. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) złotych plus 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem VAT, łącznie kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

6. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt IV K 207/17

UZASADNIENIE

D. D. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. IV K 42/12 za przestępstwo art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od nieustalonego dnia lata 2009 roku do 9 września 2010 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na 50 (pięćdziesiąt) złotych. Tym samym wyrokiem D. D. został skazany również za przestępstwo z art. 55 ust. 1 i art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione jesienią 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na 50 (pięćdziesiąt) złotych. Sąd wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę łączną grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda. Wyrokiem tym na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 13 czerwca 2011 r. uznając ją za wykonaną w wysokości 2 (dwóch) stawek dziennych. Ponadto Sąd orzekł wobec D. D. dwie nawiązki w kwotach 2.000 zł oraz 500 złotych na rzecz Centrum (...) w G., przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej uzyskanej przestępstwa w kwocie 5.000 złotych i obciążył go kosztami postępowania i opłatą.

Z uwagi na to, iż skazany nie uiszczył kary grzywny Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 24 czerwca 2014 roku, (sygn. akt . IV.1 Ko 198/14, IV.1 Ko 199/14) zarządził wobec niego wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 74 dni w miejsce kary grzywny w wysokości 148 stawek dziennych. D. D. odbywał karę zastępczą w okresie od 4 sierpnia 2014 roku do 17 października 2014 roku.

Wobec tego, iż skazany w okresie próby popełnił podobne przestępstwa umyślne za które został prawomocnie skazany Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2017 roku (sygn. akt IV.1 Ko 54/17), na podstawie art. 75 § 1 k.k. zarządził wobec niego wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat. Postanowienie to zostało zaskarżone przez skazanego, a następnie utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 20 czerwca 2017 r. (sygn. akt II AKZw 814/17). Z informacji uzyskanej z Aresztu Śledczego w G. (k. 31-42) wynika, że kara 2 lat pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie 2 lutego 2019 roku do 31 stycznia 2021 roku. Ponadto w związku z zarządzeniem wykonania zawieszony kary pozbawienia wolności, Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 5 lipca 2017 r. (sygn. akt IV.1.Ko 54/17) zaliczył D. D. okres rzeczywistego pozbawienia w sprawie na poczet

zarządzonej kary 2 lat pozbawienia wolności, a w konsekwencji uznał również, że kara grzywny w wysokości 2 stawek dziennych po 50 złotych podlega wykonaniu.

Ponadto D. D. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. IV K 198/12 za przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. popełnione w nieustalonych dniach i miesiącu 2010 roku, ale przed 9 września 2010 roku. Sąd wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda. Poza tym Sąd orzekł wobec D. D. przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa w kwocie 2.000 złotych oraz nawiązkę w kwocie 1.000 złotych na rzecz Fundacji „(...)” w B.. Wyrok uprawomocnił się wobec skazanego dnia 28 lutego 2015 r.

Kara grzywny nie została wykonana, wobec czego Sąd Okręgowy w G.) postanowieniem z dnia 3 października 2016 r. (sygn. akt IV.1.Ko 309/16) zarządził wobec skazanego zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 100 dni w miejsce kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych. Postanowienie to zostało utrzymane z mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 6 grudnia 2016 r. (sygn. akt II AKZw 1719/16).

D. D. został również skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. III K 316/15 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 10 grudnia 2014 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 31 grudnia 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 28 stycznia 2015 r. godz. 7:30 do dnia 15 października 2015 r. i od dnia 21 października 2015 r. do dnia 11 lutego 2016 r. Z informacji uzyskanej z Aresztu Śledczego w G. (k. 31-42) wynika, że kara pozbawienia wolności orzeczona tym wyrokiem jest wykonywana od dnia 21 października 2015 roku, a jej koniec jest przewidywany na dzień 2 lutego 2019 roku.

Skazany pismem z dnia 23 października 2017 roku złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, zaliczenie okresów kar już odbytych, wymierzenie mu kary łagodniejszego rodzaju oraz warunkowe zawieszenie jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat (k.2). Ponadto skazany wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu (k. 3).

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r. poz. 396) przepisy znowelizowanego Rozdziału IX Kodeksu Karnego nie mają zastosowania do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, które miało miejsce z dniem 1 lipca 2015 roku. Wobec skazanego D. D. wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 11 lutego 2016 r. sygn. akt III K 316/15 uprawomocnił się dnia 2 grudnia 2016 r., a zatem po dniu wejścia w życie w/w ustawy.

W związku z powyższym zastosowanie znajdzie treść przepisów art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. po nowelizacji, o ile jest to ustawa względniejsza dla skazanego (reguła wyrażona w art. 4 § 1 k.k.). Na gruncie powszechnie przyjętej wykładni uznaje się bowiem, że orzekaniem w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. jest także orzekanie o karze łącznej, czy to w wyroku skazującym, czy w wyroku łącznym (Nowelizacja prawa Karnego 2015. Komentarz pod red. Włodzimierza Wróbel Kraków 2015 str. 911 i 914). Dokonując komparacji obu ustaw w świetle sytuacji skazanego D. D. względniejsze dla skazanego są przepisy art. 85 i nast. obowiązujące w brzmieniu po nowelizacji albowiem pozwolą objąć węzłem jednej kary łącznej większą liczbę kar. Na podstawie bowiem przepisów wcześniejszych węzłem kary łącznej należałoby objąć jedynie kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach IV K 198/12 oraz III K 316/15, ale jedynie w zakresie pierwszego z przypisanych przestępstw (popełnionego 10 grudnia 2014 r., a zatem przed wydaniem wyroku w sprawie III K 316/15) ewentualnie orzeczone wyrokami IV K 42/12 i IV K 198/12 albowiem jedynie przestępstwa, za które D. D. został skazany tymi wyrokami tworzą wymagane przepisem art. 85 k.k. (w starym brzmieniu) realne zbiegi przestępstw. Natomiast po myśli nowych przepisów warunki do wymierzenia kary łącznej

spełniają kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach IV K 42/12, IV K 198/12 i III K 316/15 oraz kary grzywny orzeczone w sprawach IV K 198/12 i IV K 42/12 jako kary podlegające wykonaniu w całości lub w części.

Odnosząc się do normy art. 89 § 1 k.k. regulującej zasady wymierzania kary łącznej wskazać należy, iż do dnia wejścia w życie przepisu art. 89 § 1a k.k., czyli do dnia 8 czerwca 2010 r., norma prawna zawarta w art. 89 § 1 k.k. formułowała zakaz orzekania bezwzględnej kary pozbawienia wolności jako kary łącznej w sytuacji, gdy obok bezwzględnej kary jednostkowej pozbawienia wolności istniała także podlegająca łączeniu kara pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono. W odniesieniu do przestępstw popełnionych od dnia 8 czerwca 2010 r. przepisy art. 85 k.k. w zw. z art. 89 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. stanowią podstawę do orzeczenia w takiej sytuacji łącznej kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania (tak też wyrok SN z dnia 7.11.2014 r. sygn. akt II KK 284/14). W związku z powyższym, jako że w przypadku skazanego przestępstwa objęte wyrokami jednostkowymi popełnione zostały po dniu 8 czerwca 2010 r. Sąd był uprawniony do wymierzenia kary łącznej z warunkowym zawieszeniem (pod warunkiem spełnienia przesłanek z art. 89 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r.) lub bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Nadmienić należy, iż w świetle 89 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia każdego z tych przestępstw nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. W przypadku skazanego D. D. minimalny wymiar kar łącznej jaka mogła być orzeczona przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji wynosi 4 lata pozbawienia wolności, a zatem nie zachodzą przesłanki do warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W świetle art. 85 § 1 k.k. warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85 § 2 k.k.). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 § 3 k.k.). Po przeanalizowaniu dat popełnienia czynów przez skazanego, Sąd uznał, iż w przypadku skazanego D. D. sytuacja opisana w § 3 cytowanego przepisu nie ma miejsca, i dlatego połączył skazanemu wszystkie kary podlegające (choćby częściowo) wykonaniu.

Mając to na względzie Sąd połączył skazanemu karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w G. o sygn. akt IV K 198/12 (opisanym w pkt II wyroku) oraz kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w G. o sygn. akt IV K 42/12 oraz Sądu Rejonowego w G. o sygn. akt III K 316/15 (opisanymi w pkt I i III wyroku) albowiem są to kary, które podlegają wykonaniu z tym, że kara orzeczona w sprawie III K 316/15 podlega wykonaniu w części (skazany tą karą odbywa obecnie), a pozostałe kary podlegają wykonaniu w całości. Sąd miał na uwadze również fakt, iż kara orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w G. IV K 198/12 została orzeczona z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania kary, wobec czego zgodnie z regułą określoną w art. 89 § 1b k.k. Sąd przyjął, iż miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ponadto, na zasadzie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy zaliczone na poczet wykonania kar w sprawach IV K 42/12 III K 316/15 oraz okresy w jakich kary zostały wykonane.

Nadmienić należy, iż zgodnie z utrwalonym w judykaturze stanowiskiem kara zastępcza pozbawienia wolności jest karą inną rodzajowo niż kara pozbawienia wolności i nie podlega łączeniu. Przykładem jest stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 3 kwietnia 2006 r. V KK 487/05 zgodnie z którym „w myśl przepisów art. 87 i 88 k.k. dopuszczalne jest połączenie: kary pozbawienia wolności i kary ograniczenia wolności, kary 25 lat pozbawienia wolności i kary pozbawienia wolności, kary dożywotniego pozbawienia wolności i kary pozbawienia wolności. Przepisy Kodeksu Karnego nie przewidują natomiast możliwości połączenia kary zasadniczej pozbawienia wolności oraz kary zastępczej pozbawienia wolności” (OSNKW 2006/6/59, Prok.i Pr.-wkł. 2006/10/1, Biul. SN 2006/6/15, Wokanda 2006/12/22). Podsumowując wskazać należy, iż zarządzenie wykonania kary zastępczej pozbawienia wolności w

miejsce kary grzywny stoi na przeszkodzie połączeniu w kary zastępczej z karą pozbawienia wolności, natomiast nie stanowi przeszkody w połączeniu pierwotnie orzeczonej kary grzywny z inną karą grzywny, oczywiście o ile spełnione są pozostałe przesłanki.

W związku z tym, jako że kara łączna grzywny z wyroku IV K 42/12 została wykonana w części i do wykonania pozostała w zakresie 2 stawek dziennych, a kara grzywny z wyroku IV K 198/12 podlega wykonaniu w całości Sąd połączył te kary orzekając karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 50 złotych każda. Na poczet kary łącznej okres w jakim była ona wykonywana w sprawie o sygn. akt IV K 42/12 uznając ją za wykonaną w zakresie 148 stawek dziennych.

Wskazać należy, iż orzekając karę łączną na nowych zasadach, zgodnie z art. 85a k.k. Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Cytowany przepis nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a z kolei użycie zwrotu "przede wszystkim" pozwala stosować dotychczasowy pogląd doktryny i judykatury, a zatem o zastosowaniu zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji decyduje określenie bliskości związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny (tak też Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 12.04.2016 r., sygn. akt II AKA 25/16 oraz Komentarz do Kodeksu Karnego pod redakcją naukową Marka Mozgawy wyd. Wolters Kluwer Warszawa 2015 str. 257 i nast.).

Co dalej istotne, zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu kary łącznej uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi i pozostającymi w zbiegu realnym czynami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem. Całkowitą absorpcję można zastosować wówczas, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową albo gdy orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego. Jednocześnie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 listopada 2016 r., II AKA 99/16).

Określając bliskość związku przedmiotowo – podmiotowego łączącego analizowane czyny Sąd wziął pod uwagę w jakich odstępach czasu zostały one popełnione oraz jakiego rodzaju były to czyny. Przeciwno oparciu wymiaru kary łącznej na dyrektywie absorpcji wobec D. D. przemawia przede wszystkim ilość przestępstw czy fakt naruszenia przez sprawcę różnych dóbr prawnie chronionych. W tym miejscu należy wskazać, że o ile czyny przypisane skazanemu w wyrokach Sądu Okręgowego w G. pozostają w bliskości czasowej oraz przedmiotowej (przestępstwa stypizowane w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii) o tyle czyny za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. zostały popełnione niemal pięć lat później i są przestępstwami różnymi rodzajowo (przestępstwa na mieniu).

Uwzględniając ustawowe granice i przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności stosując zasadę asperacji. Przy wymiarze kary łącznej Sąd kierował się, poza przesłankami określonymi w art. 86 k.k., także ogólnymi dyrektywami wymiaru kary, w szczególności względami szczególnoprewencyjnymi, biorąc pod uwagę całokształt czynów przestępnych.

Ustalając wymiar kary łącznej Sąd miał również na względzie warunki osobiste, sytuację rodzinną skazanego, a także zachowanie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności.

Z opinii o skazanym z dnia 17 listopada 2017 r. wynika, że skazany prezentuje pozytywne zachowanie. Był wielokrotnie nagradzany regulaminowo m.in. za sumienne wywiązywanie się z powierzonych obowiązków w miejscu pracy – kuchni więziennej oraz otrzymał szereg ulg. Jeden raz była karany dyscyplinarnie naganą. Ponadto przestrzega zasad

i postanowień porządku wewnętrznego jednostki, a w gronie współosadzonych funkcjonuje zgodnie i bezkonfliktowo. Jest zatrudniony odpłatnie na terenie jednostki- jako pracownik kuchni więziennej i cieszy się dobrą opinią w miejscu pracy. Nie należy też do podkultury więziennej, a wobec popełnionego czynu przejawia krytyczny stosunek. Z opinii wynika, iż zachodzi wobec niego pozytywna prognoza penitencjarna. (k.32-33).

Miarkując karę łączną Sąd miał w polu widzenia przed wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W konsekwencji Sąd stosując zasadę asperacji wymierzył skazanemu karę łączną łagodniejszą, niż wynikającą z zastosowania zasady kumulacji (7 lat pozbawienia wolności), ale jednocześnie surowszą, niż w przypadku zastosowania zasady absorpcji (4 lata pozbawienia wolności) – karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. Również w przypadku kary łącznej grzywny Sąd uznał, iż zasadnym będzie wymierzenie jej na zasadzie asperacji. Nadmienić należy, iż przy zastosowaniu zasady absorpcji wynosiłaby ona 200 stawek dziennych, a przy zastosowaniu zasady kumulacji - 350 stawek dziennych. Zgodnie z przepisem art. 86 § 2 k.k. Sąd wymierzając karę łączną grzywny określa na nowo wysokość stawki dziennej kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 k.k., ale nie może ona przekroczyć najwyższej ustalonej poprzednio. Zdaniem Sądu kwota 50 złotych jest kwotą uzasadnioną w kontekście sytuacji materialnej skazanego. Z opinii przesłanej przez Areszt Śledczy wynika, że jest on zatrudniony na terenie Aresztu i otrzymuje za to wynagrodzenie oraz nie posiada zobowiązań finansowych nałożonych przez Sąd.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze oraz § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. K. kwotę 147,60 zł w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu

Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zwolnił D. D. od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa. Pomimo, że jest on zatrudniony odpłatnie na terenie Aresztu Śledczego faktem pozostaje, że nie ma możliwości zmiany formy zarobkowania i poprawy swojej sytuacji finansowej, wobec czego obciążanie go kosztami postępowania w sprawie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.